

**Zeitschrift:** Schwyzerlüt : Zytschrift für üsi schwyzerische Mundarte  
**Band:** 28 (1966)  
**Heft:** 2

**Artikel:** Usem Schaffe vom Hans Gysin : Erschtdruck : dr Geburtstag  
**Autor:** Gysin, Hans  
**DOI:** <https://doi.org/10.5169/seals-191370>

### **Nutzungsbedingungen**

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

### **Conditions d'utilisation**

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

### **Terms of use**

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

**Download PDF:** 18.10.2024

**ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>**



*Oltige im Baselbiet.*

*I däm bodeständige Dorf wohnt der Dichter Hans Gysin.*

## *Usem Schaffe vom Hans Gysin*

*Erschtdruck*

*Dr Geburtstag*

Im Himmel set d Geburtstagsfyr  
Au sy vom Pestalozzi hüür.  
Jä ohni Gspaß, vrgwüß s isch wohr,  
Är wird die Tag zwöihundert Jahr!  
Scho üebt e Gsang dr Ängelchor,  
Dr Tubal selig flötlet vor!

Am Obe vor dämm bstimmte Tag  
Dr Heiri chunnt a Gartehag  
Vom Petrushüsli, dört am Tor,  
Und treit e Bitt, e großi, vor.  
Er seit: Daas Eländ uf der Wält!  
Und i ha jo dört unde Gält!  
Du weisch i ha jo nie keis gha;  
Jetz bini ganz e ryche Ma!

5 Isch nit uf jedem Zwänzgerschild

Mys Kunterfei, mys eige Bild?  
Was het dr Heiland sälbmol gseit  
Wo sie dis Gält hei anegleit?  
Dänk einisch noh, öb s Wort nit trifft:  
«Wämm isch das Bild und d Überschrift?»  
Sälbmol isch s halt im Kaiser gsi,  
Hütt mues s im Pestalozzi sy. –  
Dr Petrus nickt: «Hejo, hejo,  
S wär eigetlig jo scho-ne soo!» –  
– Sys «aber», het er nüm vrnoh  
Dr Bätter, cha nüm stillestoh:  
«Du, Petrus, loh my abe, gly,  
I d Schwyz, i zieh die Zwänzger ii!»  
Dr Petrus lächlet: «Nu so gang!  
E Tag! E Tag isch lang!»  
Dr Pestalozzi wandret us  
Vom Globte Land, vom Himmelshus.  
Er isch halt allewyl dr glych  
No bliben, au im Himmelrych.  
Er isch dr Heiri Wunderli  
Vo Torlicke no blybe gsi. –  
Dr Pestalozzi also goht. –  
– Im Bankhus, vorim Schalter stoht  
Jetzt ein. Me weiß nit rächt:  
Isch s ächt e Heer? Isch s ächt e Chnächt?  
Am Schalter ein dr Schieber schiebt:  
«I glaube, Sie sy dra, was bleibt?»  
Zur Antwort git voruß dä Ma:  
«I hätt gärn myni Zwänzger gha!»  
Dä dinn seit: «Bitte, s Büechli geh!  
Me cha das Gält nit bloß so neh!»

«Es Büechli? Hani leider keis!  
Wenn's halt mues sy, so schrybet eis!»

«Dir heit käs Büechli? Weit glych Gält?  
Das gits halt nit i öiser Wält!»

Jetzt stoht dä duß uf d Zechespitz:  
«Hee, machet doch e keini Witz!  
I by dr Pestalozzi, Ma!  
Und will jetzt myni Zwänzger ha!  
See, zeigt einisch eine här  
Und lueget do, wär isch das, wär?

«Jä möndet dir, das göng esoo?  
Do hät mes ringer blybe loh  
Und hät es anders Bild drufdrückt  
(Das het se soweso nit gschmückt!)  
Dr gseihet also, as s nit goht:  
Zerscht müeßt doch dr Vrwaltigsrot  
I aller Il e Sitzig ha.  
Dr gseihet, as me das nit cha:  
Dr President isch ines Bad  
Dr Vitzi, är studiert jo grad  
E Red für d Pestalozzifyr,  
(Jo, wüsse dr, das macht me hüür).  
E Wuche müeßt er Zyt scho geh,  
Dr wärdet s jo drno vrneh,  
Was öppe bschlosse worre-n isch  
By dene Heere, a dämm Tisch.  
My Hoffnig isch jo nit grad groß,  
Drumm sägenech jo hütt au blos,  
Dr sellet nit z vill Hoffnig ha,  
Will s grote-n oder fehle cha.»

Dr Heiri, jo, er ghört dä Bricht,  
Und truriger no wird sys Gsicht:  
«E Wuche? – I ha blos e Tag!  
Hütt znacht bym letschte Stundeschlag  
Do isch vorby my Ärdesytt.  
E Wuche! Do hini scho wytt!  
Do byni – jetzt isch's mehr as glych,  
Scho wieder i mym Himmelrych.  
I ha mr s halt so schön usdänkt  
Hätt myni Zwänzger gärn vrschänkt  
Wo s Eländ grad am gröschte-n isch:  
Kä Milch, kä Brot isch ufim Tisch  
Und überm Chopf es löchrigs Dach  
Es nöyis Stans – und tusigfach.»  
S Härz het dämm Heer am Schalter zuckt:  
Ein vo öis zweene-n isch vrruckt:  
Me cha doch nit die Zwänzger neh  
Und mir nüt, dir nüt, usegeh!  
Dä Ma voruß het underdeß  
Dä Zwänzger bholte-n, im Vrgäß.  
Lauft echly abe, echly ue  
7 Und zletschemänd dr Türe zue. –

Dämm dinn hets gwohlet, no dämm Gschwatz:  
Isch jetz dä Zwänzger au für d Chatz,  
So bini doch dä Ploggeist abb,  
Dä sell jetz wieder i sys Grab!

Chuum isch e halbe Tag vorby  
So schwäbt e Ma dur d Milchstroß ii.  
Er loht dr Chopf lo hange, ganz,  
Vrschwunde-n isch drus alle Glanz. –

Vo wyttem gseht er ihn scho cho  
Dr Petrus het im d Tür ufto.  
Er nimmt en liebrich i sy Arm,  
Do wird dä ändtlig wieder warm:  
«We schön isch s do doch, liebe Heer!  
Wenn s ume dunde-n anderscht wär!»

Do aber rückt dr himmlisch Chor  
Mit alle syne selige Sänger vor.  
Sie singe, singe, jo was witt,  
Das bschrybe cha me währli nit!

## *Gedicht us Baselbieter Zytige*

*Worumm?*

Worumm? Die Frog macht mängisch heiß:  
Solang me halt ni s «Dorumm» weiß!  
Si cha eim ploge, Tagenacht,  
Und doch isch Ein, wo alls jo macht:  
Länkt d Sterne-n-a dr Himmelswand,  
Hebt s Meer, aß nit darf übre Rand.  
Är schänkt de Blueme-n-ihres Chleid  
Vrteilt de Spatze Freud und Leid.  
Kei Enzige, wo abefallt,  
As Är s nit weiß, aß ihm nit gfallt.